

Com mots encreuats

written by Pau Miserachs | 19 d'agost de 2019

La política d'aquest mes d'agost ha estat compondre i difondre paraules i gestos amb significats diversos. L'acció política que vivim recorda l'entreteniment dels mots encreuats que ara Pedro Sánchez fa que no siguin ni horitzontals ni verticals. La imaginació per descobrir-los es perd en la poc dissimulada ambigüïtat i permet totes les interpretacions. Maquiavel·lisme?

El rei s'ha ficat de nou en política aprofitant l'inici de les vacances oficials a Marivent. No se sap si ho ha fet per crear incertesa o per raons d'imatge aprofitant l'onada de l'opinió pública favorable al fet que socialistes i comuns s'entenguin o parlant d'altres solucions, diferents. Per què aquesta intromissió que sembla un dictat entre línies? Per què ignorar els catalans?

Dretes i socialistes que veneren la monarquia espanyola dipositària del llegat franquista, saben que els republicans catalans són persistents en les seves reclamacions d'un referèndum d'autodeterminació davant l'Espanya castellana. Ara tenen clar que la repressió aplicada no atura voluntats democràtiques. Sense dret a votar no hi ha democràcia.

Amb la seva intervenció, Felip VI també sembla haver llançat una invitació perquè les dretes s'entenguin i substituir Pedro Sánchez sense necessitat de noves eleccions. Què li ha recomanat el rei, a Pedro Sánchez? Per què el rei viu com la dreta i no se'l veu lluitant contra el canvi climàtic ni en l'incendi de Gran Canària? Ha estat idea d'ell o d'algú altre, interferir en el debat polític, animant l'estiu?

El rei ha tornat a l'ultradretà 3 d'octubre del 2017. Ha fet un paper impropï d'un monarca modern, que ha de ser neutral i respectar el mandat del poble. Conspira alguna cosa, el rei,

que no sapiguem els ciutadans? On queda la transparència democràtica?

En realitat no saben si el que està dient el rei és que vol més repressió contra els catalans o ha demanat instal·lar renovables a Marivent i La Zarzuela. El que sí que saben del cert és que la monarquia borbònica del segle XX no ha volgut mai un referèndum que posi en discussió el seu futur. Per això va fer seu el desig de govern sense eleccions, parlant de solucions sense apuntar-les? Pel rei, com menys republicans a les Corts, millor.

No saben com acabarà aquest joc ocult de mots encreuats el setembre ni quins significats apareixeran. Per ara tot són signes en forma de lletres. Missatges subliminars? Admetrà Sánchez, quan parli amb ERC, JxCat i el PNB, que pensar diferent és un exercici de la llibertat? Ara ja ens diu nacionalistes. Però no volen dir-nos republicans. No ens han dit si el rei del que queda de les Españas ha marxat de vacances com Pedro Sánchez, tots dos amb diferents mòbils per anar trucant i sondejar voluntats dels aspirants a presidir el govern de l'Estat. I ara ens tenen només per nacionalistes.

Tradicionalment la monarquia borbònica sempre ha conspirat en política, com explicava Blasco Ibáñez a l'exili, en un llibre sobre les conspiracions d'Alfons XIII. Farà cas dels resultats electorals? Ara només cal recordar que el rei Joan Carles I, quan era príncep ja es dedicava a conspirar per assegurar un canvi polític favorable a la seva corona. La seva energia la va dedicar a la tasca de salvació de la corona, no a les desgràcies que patia el poble.

La realitat de la política espanyola actual ens mostra la reiterada negativa a facilitar o permetre la lliure existència de Catalunya, el diàleg. La Constitució no ajuda a resoldre el conflicte. La idea de la política de concòrdia i pactisme que tant va satisfer les dretes catalanes el segle passat, no té avui espai visible en les relacions entre polítics i entre

pobles, de cara a un futur que els catalans demòcrates no volem de dominació.